

Jubileu 2025

www.iubilaeum2025.va

ANY DE LA PREGÀRIA

Apunts sobre la pregària

Amb motiu del Jubileu de 2025, el Dicasteri per a l'evangelització ha preparat uns apunts sobre la pregària, vuit en total, per a promoure la centralitat de l'oració individual i comunitària a partir de les múltiples formes de pregària contemplades al llarg dels segles en la tradició catòlica.

El primer apunt té per títol: «Pregar avui, un desafiament a superar.» En la seva introducció, el papa Francesc defineix la pregària com la respiració de la fe, com el crit silenciós que surt del cor de qui creu i confia en el Senyor. Jesús ens ensenya que la nostra oració no és més acollida com més paraules diguem, sinó que es tracta d'una actitud, a vegades fins i tot silenciosa, sense paraules, de confiança en el Pare, que sap molt bé què necessitem, fins i tot abans que li diguem (Mt 6,7-8).

El papa Francesc ens convida a preparar-nos per al Jubileu des d'aquesta pregària a la qual estarà dedicat aquest Any Sant. Preguar en aquest temps que ens toca viure, un temps gens serè, turbulent, marcat per una crisi econòmica-ecològica-social, i per una cultura de la indiferència i de l'exclusió, que margina el

Déu de la vida personal i social; un temps que impedeix a molts viure amb alegria i serenitat, un temps, doncs, molt necessitat d'espiritualitat, de pregària.

El Jubileu vol ser un temps per a retrobar l'alegria de la pregària en la seva varietat de formes i expressions, per incrementar la certesa de la nostra fe i la confiança en la intercessió de la Mare de Déu i dels sants. El Papa parla d'aquest Any Sant com d'una "escola d'oració" per aprendre més a pregar (Lc 11,1).

L'Esperit Sant és el gran protagonista de la pregària. És Ell qui posa als nostres cors i als nostres llavis les paraules justes i escaients per a ser escoltats pel Pare i adherir-nos a la seva voluntat, units al Fill.

L'Esperit Sant és el Mestre interior que ens ensenya el camí i que fa que la nostra oració personal sigui oració de tota l'Església, i viceversa. Ell ens fa sentir units com a família de Déu, que coneix la pregària de cadascú per a convertir-la en invocació i intercessió de tots.

Xavier Roig Rovira, pvre.
Delegat diocesà per a la litúrgia

PER A SABER MÉS

Què és el Jubileu?

Jubileu és el nom que rep un any particular: sembla que deriva de l'instrument utilitzat per a indicar el seu inici; es tracta del *yobel*, el corn de marrà, el so del qual anuncia el Dia de l'expiació (*Yom Kippur*). Aquesta festa se celebra cada any, però adquireix un significat especial quan coincideix amb l'inici de l'any jubilar. Sobre això trobem una primera idea a la Bíblia: s'havia de convocar cada cinquanta anys perquè era l'any "extra", calia viure'l cada «set vegades set anys» (Lv 25,8). Es proposava com l'ocasió per a restablir la relació correcta amb Déu, amb les persones i amb la creació, i comportava el perdó dels deutes, la restitució dels terrenys alienats i el repòs de la terra. Citant el profeta Isaïes, l'evangeli segons sant Lluc descriu d'aquesta mateixa manera la missió de Jesús: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor» (Lc 4,18-19; cf. Is 61,1-2).

El papa Bonifaci VIII, l'any 1300, va convocar el primer Jubileu, anomenat també "Any Sant", perquè és un temps en el qual s'experimenta que la santedat de Déu ens transforma. Amb el temps, la freqüència ha anat canviant: al principi era cada cent anys; el 1343 Climent VI ho va reduir a cinquanta anys i el 1470 Pau II ho va reduir a vint-i-cinc anys. També hi ha moments "extraordinaris": per exemple, el 1933, Pius XI va voler commemorar l'aniversari de la Redempció, i el 2015 el papa Francesc va convocar l'Any de la Misericòrdia. En participar de l'Any Sant s'obté la indulgència plenària.

